

NON-HODGKIN LENFOMA

anonim

1 Ocak 2000

“Nasıl bir kısır döngüye girmiş olabileceğimizi düşünmek imkansız ...”

Oğlumuz 13,5 yaşında ve sağ el kullanıyor.

10 gün kadar önce Mike'ın dolabından çarşaf almak için odasına girdim. Bir şey yere düştü ve büyük bir şaşkınlıkla bunun bir cüzdan olduğunu ama Mike'ın olmadığını gördüm.

Cüzdanı açtım ve diğer şeylerin yanında sınıf arkadaşı olan Bodo'nun abisine ait bir kimlik kartı buldum. Bu abi de oğlumun okulunda okuyordu ve karımın öğretmenlik yaptığı sınıftaydı. Biraz şaşkın ve huzursuz şekilde karıma dikkatlice konuyu anlattım ve aynı gün (vurgu eklenmiştir) Mike ile yüzleşmeye karar verdik. Dolayısıyla Mike'a bulduklarımı anlattım ve bir açıklama istedim.

Bu konuyu tamamen unutmuş olduğunu ve hatta cüzdanı nereye sakladığını bile unuttuğunu anlattı. Aylar önce olmuş olmalıydı. Anlattığına göre Bodo'ların evindeydi ve bilgisayarında birinin kazanıp kaybedebileceği bir oyun oynuyordu. Mike'ın kazandığı her seferinde ittiriliyor ve diğer iki oğlan tarafından tekmeleniyordu. Öfkeli ve hayal kırıklığına uğramış şekilde oradan çıkarken merdivenlerde duran bir cüzdan görmüş. Mike bunun Bodo'ya ait olduğunu düşünmüş ve onunla “ödeşmek” için almış.

Bu durumu derhal ve iki gün sonraki sınıf gezisine başlamadan önce düzeltmesi gerektiğinde açıkça ısrarcı olduk. Mike aynı gün Bodo'nun abisine her şeyin nasıl olup bittiğini anlatıp “itiraf etmek” istedi. Ancak böylesi bir görüşme gerçekleşmedi. Görünür şekilde sarsılmış ve durumu netleştirmeye fırsat bulamamış şekilde 5 günlük sınıf gezisine çıkmak zorunda kaldı.

Gezi sonrasında Mike'ın kafasında tek şey vardı: Bodo'nun abisiyle konuşmak. Bu kez başarılı oldu. İşildayarak eve döndü ve Bodo'nun abisinin onu dinlediğini ve ondan özür dilediğini ne Bodo'nun ne de ailesinden kimsenin bunu duymayacağını söylemiş (Finansal bir telafiden söz edilmemiştir).

İki gün sonra kahvaltılık masasında otururken Mike başını tutuyor ve boynuyla omzundan aşağıya doğru ağrısının olduğunu söylüyordu. Bir gece önce yanlış duruşla yattığı için olduğunu düşünmüştü. Okula gitmesine izin verdik.

O öğleden sonra eve döndüğünde oldukça yorgun görünüyordu ve başı hala bir tarafa doğru çarpıktı. Yemek sonrasında odasına çekildi ve alışkın olduğu gibi arkadaşlarıyla kart oynamadı. Bir saat kadar sonra nasıl olduğunu sormak için gittim ama yatağına uzanmış erkenden uyumuştur. Ben ve karım biraz şüphelendik ama bıraktık uyusun.

Gece saat 9:00 gibi başı hala çarpık olarak mutfığa geldi ve bir şeyler yemek istedi. Ağrısına rağmen bunu coşkuyla yaptı ve tekrar sessizce odasına döndü. Bütün gece uyudu. Ertesi sabah hala horlayarak uyuyordu ve onu okula göndermemeye karar verdik.

Sonra ansızın sinsi bir kuşku hissettim. Bir kez daha Dr. Hamer'ın "New Medicine Özeti" kitabında belli bir konuya derinlemesine daldım.

Mike çok kısa aralıklar haricinde bütün gün uyudu. Bunlardan birinde onu daha yakından kontrol ettim ve bazı sorular sordum. Fark ettiğim şey Mike'ın boynunun sağ tarafında bir şişlik olduğuydu. Özellikle dokunulduğunda çok ağrıyordu. Canı yanmadan boynunu doğrultamıyordu ve alnının üstünde ve yan tarafında ağrıdan şikayetçiydi.

O gece yine ayaklanmıştı ve baş ağrısı yoktu. Bir gece öncesinde idrara çıkıp çıkmadığını sordum. Tereddüt etmeden cevapladı: "Her uyandığımda tuvalete gitmek zorunda kalıyorum ve o kadar şey içmediğim halde bolca çiş yapıyorum!". Bu sonunda kuşkumu doğrulamıştı. Ertesi sabah Mike neşeliydi ve yine okula gitmek istedi. Başı o kadar çarpık değildi ve ağrısı hafiflemişti. Katlanması güç bir acıyla karşılaşırsa eve dönmesi koşuluyla gitmesine izin verdik. Her zamanki saatinde eve döndü.

Mike, Dr. Hamer'ı GNM seminerlerinden birinde tanıdığı ve onu "iyi" bulduğu için, onunla sık sık geleneksel tıp yöntemleriyle German New Medicine arasındaki farklar bakımından konuşurduk. Öğle yemeğinden sonra Mike'la konuşmaya başladık...

Mike, DHS'inin ne zaman oluştuğuna dair soruma anında cevap verdi: "Cüzdanı bulduğunu söylediğin zaman!"

"Yani seni en çok korkutan neydi?" Mike: "Bodo'nun arkadaşlığını kaybedeceğimden ve ailesinin beni artık görmek istemeyeceklerinden korktum. Hem bunun okulda duyulmasından ve annemin de olası bir tatsızlık yaşamasından da korktum!"

"Karşı karşıya kalma korkusu" nedir biliyor musun?" Mike: "Tam olarak hissettiğim buydu. Önümde ne uzanıyor ve neyle karşı karşıya kalabileceğimden korktum!"

"Sınıf geziniz sırasında kendini nasıl hissettin?"

Mike: "Kendimi ne zaman iyi hissetsem aklıma geldi... ve o zaman gerçekten kötü hissettim, üşüyordum ve iyi uyuyamadım."

"Çatışman ne zaman çözüldü?" Mike: "Bodo'nun abisine nihayet açıklama yaptığımda."

Bu konuşmamızdan dört gün sonra şişkinlik ve ağrı bitmişti.

Geleneksel tıp bu 'hastalığı' "sentrokistik-sentroblastik non Hodgkin lenfoma" olarak adlandırıp, yanlış bir şekilde bir tür lenf nodu karsinomu olarak etiketlemektedir. German New Medicine'in keşiflerinden bu yana biliyoruz ki karşı karşıya kalma korkusu çatışmasının (sağ el kullananlar için) çözümünü takip eden iyileşme belirtilerini yaşıyoruz. Organ düzeyinde bu durum yutak kanalının yassı epitelini etkiler ve iyileşme fazında şişer.

German New Medicine'ı bilmemiş olsaydım muhtemelen Mike ile bir doktora gidecektik... (şiddetli yorgunluk, şişlik, boyunda ve başta ağrı). Eğer doktor yukarıda söz ettiğim teşhisleri doğrulasaydı, nasıl bir kısır döngüye girmiş olabileceğimizi düşünmek imkansız...

Orijinal Almanca belgenin İngilizce çevirisinden çevrilmiştir

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com